

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

9 юли 2015 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Член 53 от Споразумението за ЕИП — Световен пазар на екраните с течни кристали (LCD) — Определяне на цените — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите (2006) — Точка 13 — Определяне на стойността на продажбите, с които е свързано нарушението — Вътрешни продажби на съответното изделие извън ЕИП — Отчитане на продажбите за трети лица в ЕИП на готови изделия, които включват съответното изделие“

По дело C-231/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 май 2014 г.,

InnoLux Corp., по-рано Chimei InnoLux Corp., установено в Миаоли Каунти (Тайван), за което се явяват J.-F. Bellis, avocat, и R. Burton, solicitor,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek и P. Van Nuffel, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: М. Пејиќ, председател на състава, А. Ó Caoimh (докладчик), С. Тоадер, Е. Јарашиюнас и С.Г. Фернлунд, съдии,

генерален адвокат: М. Wathelet,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 февруари 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 30 април 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

- 1 С жалбата си InnoLux Corp. (наричано по-нататък „InnoLux“) иска частична отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз по дело InnoLux/Комисия (T-91/11, EU:T:2014:92, наричано по-нататък „обжалваното решение“), което, от една страна, изменя Решение С (2010) 8761 окончателен на Комисията от 8 декември 2010 година относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (преписка COMP/39.309 — LCD), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 7 октомври 2011 г. (ОВ С 295, стр. 8, наричано по-нататък „спорното решение“), като определя на 288 000 000 EUR размера на глобата, наложена на жалбоподателя в член 2 от това решение, и от друга страна, отхвърля в останалата част жалбата на жалбоподателя за частична отмяна на същото решение в отнасящата се до него част и за намаляване на наложената му глоба.

Правна уредба

- 2 Член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), предвижда:

„2. С решение Комисията може да налага [глоби] на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност:

- а) нарушават член [101 ДФЕС] или [102 ДФЕС] [...]

[...]

За всяко предприятие [...], което има участие в нарушението, [глобата] не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната [финансова] година.

[...]

3. При определяне на размера на [глобата] се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението“.

- 3 Точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките относно метода за определяне на глобите“), която се съдържа в частта, озаглавена „Изчисляване на стойността на продажбите“, гласи:

„При определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено [...] в даден географски район в [Европейското икономическо пространство (ЕИП)] [...]“.

Обстоятелства, предхождащи спора, и спорното решение

- 4 Обстоятелствата, предхождащи спора, и спорното решение са изложени в точки 1—27 от обжалваното решение и могат да бъдат обобщени по следния начин.

- 5 Chi Mei Optoelectronics Corp. (наричано по-нататък „СМО“) е дружество по тайванското право, контролиращо група от установени в различни места по целия свят дружества за производство на екрани с течни кристали с активна матрица („Liquid Crystal Displays“, наричани по-нататък „LCD“).
- 6 На 20 ноември 2009 г. СМО сключва споразумение за сливане с дружествата InnoLux Display Corp. и TPO Displays Corp. По силата на това споразумение TPO Displays и СМО са прекратени, считано от 18 март 2010 г. Образованото юридическо лице променя двукратно наименованието си — най-напред от InnoLux Display Corp. на Chimei InnoLux Corp., а след това на InnoLux Corp, както е наименованието на подалия настоящата жалба жалбоподател.
- 7 През пролетта на 2006 г. Samsung Electronics Co. Ltd (наричано по-нататък „Samsung“), което е дружество по корейското право, подава до Европейската комисия искане за освобождаване от глоба на основание на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3). Във връзка с това Samsung разкрива, че за определени видове LCD съществува картел между няколко предприятия, сред които е и жалбоподателят.
- 8 На 23 ноември 2006 г. Комисията освобождава под условие Samsung от глоба в съответствие с точка 15 от споменатото известие, като обаче отказва да направи това за друг участник в картела, а именно за LG Display Co. Ltd (наричано по-нататък „LGD“), което също е дружество по корейското право.
- 9 На 27 май 2009 г. Комисията образува административно производство и приема изложение на възраженията, чийто адресат са шестнадесет дружества, сред които СМО и две изцяло притежавани от същото европейски дъщерни дружества, а именно Chi Mei Optoelectronics BV и Chi Mei Optoelectronics UK Ltd. В изложението на възраженията са изложени по-специално основанията, поради които в съответствие с практиката на Общия съд посочените две дъщерни дружества на СМО трябва да се считат за солидарно отговорни за извършените от последното нарушения.
- 10 Адресатите на изложението на възраженията изпращат в предвидения срок до Комисията писмено становище относно повдигнатите срещу тях възражения. Освен това много от тези адресати, сред които и жалбоподателят, упражняват правото си да бъдат изслушани в проведено на 22 и 23 септември 2009 г. заседание.
- 11 С искане за получаването на информация от 4 март 2010 г. и с писмо от 6 април 2010 г. страните са поканени да представят по-конкретно данни относно стойността на продажбите, които могат да бъдат отчетени за целите на изчисляването на глобите, и да представят становищата си по този въпрос. СМО отговаря на посоченото писмо на 23 април 2010 г.
- 12 На 8 декември 2010 г. Комисията приема спорното решение. Негови адресати са шест от шестнадесетте дружества, адресати на изложението на възраженията, сред които са жалбоподателят, LGD и AU Optronics Corp. (наричано по-нататък „AUO“). Сред адресатите обаче вече не фигурират дъщерните дружества на жалбоподателя.
- 13 В спорното решение Комисията установява съществуването на картел между шест големи международни производители на LCD, сред които и жалбоподателят, LGD и AUO по отношение на следните две категории такива изделия с големина от дванадесет или повече инча: LCD за информационни технологии, каквито са тези за компактните преносими компютри и мониторите за компютри, и LCD за телевизори (общо наричани по-нататък „обхванатите от картела LCD“).

- 14 Съгласно спорното решение картелът е осъществявал едно и също продължавано нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4, наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“), извършвано поне в периода от 5 октомври 2001 г. до 1 февруари 2006 г. В този период участниците в картела са имали множество многостранни срещи, наричани от тях „срещи „Кристал““. Срещите са имали явно насочен срещу конкуренцията предмет, тъй като са били повод по-конкретно участниците да определят минимални цени за обхванатите от картела LCD, да обсъждат своите ценови очаквания с цел избягване на понижаването на цените и да координират увеличението на цените и равнищата на производство. През периода на нарушение участниците в картела са провеждали и двустранни срещи и често са обменяли информация относно разглежданите по време на „срещите „Кристал““ въпроси. Освен това са предприемали мерки за проверка на прилагането на взетите по време на тези срещи решения.
- 15 Комисията определя наложените със спорното решение глоби, като се позовава на Насоките за определяне на глобите. Съгласно тях тя дефинира стойността на обхванатите от картела LCD продажби, които пряко или непряко са засегнати от нарушението. За целта тя установява следните три категории на осъществени от участниците в картела продажби:
- категорията „преки продажби в ЕИП“, която включва продажбите на обхванати от картела LCD на друго предприятие в рамките на ЕИП,
 - категорията „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“, която включва продажбите на обхванати от картела LCD, които са вградени в готови изделия на групата на производителя и се продават на друго предприятие в рамките на ЕИП, и
 - категорията „непреки продажби“, която включва продажбите на обхванати от картела LCD на друго предприятие, намиращо се извън ЕИП, което впоследствие вгражда тези LCD в готови изделия и ги продава в ЕИП.
- 16 Комисията обаче приема, че може да вземе предвид само първите две от посочените категории, тъй като включването на третата категория не е необходимо, за да се достигне достатъчно възпиращо равнище на наложените глоби.
- 17 Що се отнася до жалбоподателя, Комисията отхвърля възраженията му, отнасящи се по-специално до факта, че стойността на релевантните продажби би трябвало да се изчисли, без да се вземат предвид неговите „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“.
- 18 Впрочем на основание Известието относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер Комисията потвърждава предоставеното на Samsung пълно освобождаване от глоба. Тя обаче приема, че оказаното от жалбоподателя сътрудничество не му дава право на никакво намаляване на глобата.
- 19 Предвид по-специално тези съображения в член 2 от спорното решение Комисията осъжда жалбоподателя да заплати глоба от 300 000 000 EUR.

Обжалваното съдебно решение

- 20 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 21 февруари 2011 г., жалбоподателят иска частична отмяна на спорното решение и намаляване на размера на наложената му по силата на това решение глоба.

- 21 В подкрепа на исканията си жалбоподателят сочи три основания, от които по-специално първото е, че Комисията приложила по грешен от правна гледна точка начин понятието „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“, когато определяла стойността на релевантните за изчисляването на глобата продажби, а третото е, че във възприетата от Комисията по отношение на жалбоподателя стойност на релевантните продажби неправилно били включени и продажби, които не са свързани с обхванатите от картела LCD.
- 22 В обжалваното решение Общият съд приема последното основание и при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол намалява размера на глобата на жалбоподателя на 288 000 000 EUR. Общият съд отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

Искания на страните и производство пред Съда

- 23 С жалбата си жалбоподателят иска от Съда:
- да отмени частично обжалваното решение в частта, в която отхвърля жалбата му за частична отмяна на спорното решение,
 - да отмени частично спорното решение и при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол да намали размера на наложената му глоба, и
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени както в производството пред Съда, така и в производството пред Общия съд.
- 24 Комисията иска жалбата да се отхвърли и жалбоподателят да се осъди да заплати съдебните разноски.

По искането за възобновяване на устната фаза

- 25 След представянето на заключението на генералния адвокат, на 6 май 2015 г. Комисията подава в секретариата на Съда искане да се постанови възобновяване на устната фаза на производството. В подкрепа на искането си Комисията по същество твърди, че представеното от генералния адвокат заключение излага неточно доводите ѝ и се основава на части от жалбата, които не отговарят на истината и на фактическите обстоятелства.
- 26 Следва да се напомни, че Статутът на Съда на Европейския съюз и Процедурният правилник на Съда не предвиждат възможност заинтересованите страни да представят становища в отговор на представеното от генералния адвокат заключение (вж. решение Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 27 По силата на член 252, втора алинея ДФЕС ролята на генералния адвокат е да представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда се изисква неговото произнасяне. Съдът не е обвързан нито от заключението на генералния адвокат, нито от мотивите, въз основа на които той стига до него (вж. решение Комисия/Parker Hannifin Manufacturing и Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 28 Следователно несъгласието на страна със заключението на генералния адвокат не може само по себе си да бъде основание за възобновяване на устната фаза на производството, независимо какви са разгледаните в заключението въпроси (решение E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 62).

- 29 Съдът следователно може във всеки момент, след като изслуша генералния адвокат, да разпорежи възобновяване на устната фаза на производството съгласно член 83 от процедурния си правилник, по-специално ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или трябва да се реши въз основа на довод, който страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда не са разисквали (решение Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, т. 24).
- 30 В случая това не е така. Всъщност както жалбоподателят, така и Комисията са изложили в писмената и в устната фаза на производството всички подкрепящи исканията им фактически и правни доводи. С оглед на това Съдът счита, че след изслушването на генералния адвокат разполага с всички необходими данни, за да се произнесе, и че тези данни вече са били обсъдени в хода на устните състезания.
- 31 Поради изложените съображения Съдът счита, че не следва да постановява възобновяване на устната фаза на производството.

По жалбата

- 32 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания. Първото основание е, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като при изчисляване на размера на глобата в нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП се позовал на понятието „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“ и взел предвид и вътрешните продажби на жалбоподателя на засегнати от нарушението изделия извън ЕИП единствено поради факта, че били вградени в готови изделия, предназначени за продажба на трети независими лица в ЕИП. Второто основание е, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като използвал споменатото понятие по отношение на всеки един от вертикално интегрираните участници в картела и по този начин нарушил принципа на недопускане на дискриминация.

По първото основание относно вземането предвид при изчисляване размера на глобата на продажбите на готови изделия, в които има вградени изделия, засегнати от нарушението

Доводи на страните

- 33 На първо място, жалбоподателят твърди, че в нарушение на точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите Общият съд включил в стойността на продажбите, които се вземат предвид за изчисляване на глобата, продажбите му в ЕИП на готови изделия, като ги приел за „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“, въпреки че тези продажби не били свързани с нарушението по смисъла на посочената разпоредба.
- 34 Всъщност жалбоподателят счита, че тъй като установеното със спорното решение нарушение се отнася само до LCD екраните, но не и до готовите изделия, в които те са вградени, единствените продажби в рамките на ЕИП, които са свързани с нарушението по смисъла на споменатата точка 13, са тези на LCD за трети лица или за свързани клиенти вътре в групата. Независимо че LCD представлявал един от компонентите на готовото изделие, обект на продажбата бил не предназначеният за вграждане в готовото изделие LCD, а самото готово изделие. На засегнатия от нарушението пазар обаче не били извършени продажби на такива готови изделия. Поради това и продажбите в рамките на ЕИП не могли да ограничат конкуренцията на пазара на LCD в ЕИП. Те следователно не трябвало да се включват при установяване на нарушението в спорното решение.

- 35 Жалбоподателят счита за неправилно и установеното от Общия съд разграничение на извършените от вертикално интегрираните участници в картела вътрешни доставки в зависимост от това дали тези участници образуват единно предприятие със свързания с тях купувач, като в този случай доставките спадат към категорията „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“, или не образуват такова единно предприятие и доставките спадат към категорията „преки продажби в ЕИП“. Всъщност установяването на нарушението не обосновавало провеждането на такова разграничение, тъй като обхващало продажбите в рамките на групата.
- 36 В това отношение в точки 48 и 49 от обжалваното решение Общият съд неправилно според жалбоподателя приема, че изборът да се вземат предвид „преките продажби в ЕИП посредством преработени изделия“ е дотолкова повече обоснован, че видно от доказателствата продажбите на обхванатите от картела LCD, които са били вътрешни за предприятията в картела, са осъществявани по цени, повлияни от последния, и участниците в картела са знаели, че цените на обхванатите от картела LCD засягат цените на готовите изделия, в които те са вградени. Установеното се отнасяло всъщност до всички участници в картела. Разграничаването между вътрешни продажби, които са „действителни“ и могат да бъдат взети предвид за изчисляването на глобата, и такива, които не са „действителни“ и могат да бъдат пропуснати и заменени с „действителни“ продажби на трети лица на вградени в готово изделие LCD екрани, било следователно напълно изкуствено.
- 37 На второ място, според жалбоподателя Комисията не се съобразила с това, което Общият съд бил приел в решение Eurora Carton/Комисия (Т-304/94, ЕУ:Т:1998:89) и Съдът бил потвърдил в решение Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (С-580/12 Р, ЕУ:С:2014:2363), а именно че вместо да третира вътрешните продажби по същия начин като продажбите на трети лица, тази институция приложила по отношение на някои адресати на спорното решение различен критерий за определяне на мястото на вътрешните им продажби.
- 38 Според жалбоподателя в случаите на продажби на LCD на трети лица критерият, използван от Комисията, е мястото на доставката на LCD, предназначени за вграждане в готови изделия, независимо от мястото на продажба на готовите изделия. По отношение обаче на вътрешните доставки на LCD, извършени от InnoLux, този критерий бил мястото на доставката на готовото изделие с вграден LCD, независимо от мястото на вграждането му. По този начин Комисията третирала различно и по-неблагоприятно вътрешните доставки на LCD, извършени от някои вертикално интегрирани адресати. В действителност, след като картелът се отнасял както за вътрешните продажби, така и за продажбите на трети лица, правилното прилагане на възприетия в решение Eurora Carton/Комисия (Т-304/94, ЕУ:Т:1998:89) подход налагало да се вземат предвид всички доставки на LCD, независимо от това от кой участник в картела в рамките на ЕИП са извършени и от това дали са били извършени в рамките на групата или в полза на трети лица.
- 39 На трето място, от решение Ahlström Osakeyhtiö и др./Комисия (С-89/85, С-104/85, С-114/85, С-116/85, С-117/85 и С-125/85—С-129/85, ЕУ:С:1993:120) според жалбоподателя следва, че в компетентността на Европейския съюз не попадали всички продажби, реализирани в рамките на ЕИП, а само продажбите в ЕИП на съответното изделие, обхванато от съгласуваното действие, за което се отнасяла констатацията за нарушение. В случая обаче нарушението засягало само LCD, но не и произвежданите след това готови изделия, в които същите били вградени. Поради това в точка 70 от обжалваното решение Общият съд неправилно приел, че решение Ahlström Osakeyhtiö и др./Комисия (С-89/85, С-104/85, С-114/85, С-116/85, С-117/85 и С-125/85—С-129/85, ЕУ:С:1993:120) позволява да се вземат предвид вътрешните доставки на LCD, извършени от жалбоподателя извън ЕИП поради вграждането им от дружества, спадащи към същото предприятие, в готовите изделия и тяхната продажба от това предприятие в рамките на ЕИП.

- 40 Освен това според жалбоподателя в точка 46 от обжалваното решение Общият съд приема, че продажбите на готови изделия с вградени LCD „наруш[ават] конкуренцията в ЕИП“, без да се съобрази с критерия, установен в решение *Ahlström Osakeyhtiö* и др./Комисия (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 и C-125/85—C-129/85, EU:C:1993:120). Всъщност тези продажби на готови изделия не били извършени на засегнатия от нарушението пазар на ЕИП. По дефиниция следователно посочените продажби не могли да ограничат конкуренцията на този пазар. Наличието на „свързани с ЕИП продажби“ не било достатъчно, за да се установи компетентността на Съюза по силата на критерия, изведен в решение *Ahlström Osakeyhtiö* и др./Комисия (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 и C-125/85—C-129/85, EU:C:1993:120). Вместо това трябвало да се докаже съществуването на продажби в рамките на ЕИП на засегнатото от нарушението изделие, а именно на LCD.
- 41 На четвърто място, според жалбоподателя приемането, че вътрешните доставки на LCD на производствени мощности в ЕИП, както било в случая със *Samsung*, не били продажби в рамките на ЕИП, когато готовите изделия с вградени LCD се продавали извън ЕИП, противоречало на точка 33 от решение *Istituto Chemioterapico Italiano* и *Commercial Solvents*/Комисия (6/73 и 7/73, EU:C:1974:18). Виждането, че вътрешна продажба на LCD, извършена в рамките на ЕИП, ограничава конкуренцията на територията му единствено когато готовото изделие с вграден LCD се продава в ЕИП, било погрешно.
- 42 На пето място, жалбоподателят поддържа, че използваният от Комисията и Общия съд критерий за установяване на мястото на вътрешните доставки води до риск от едновременно налагане на няколко санкции и от спорове за компетентност с други органи по конкуренция, тъй като една и съща сделка можела да се квалифицира като нарушение и да се санкционира от няколко различни органа по конкуренция по света. В този смисъл в настоящото дело, ако Комисията наложила глоба за сделка с компонент, доставен извън ЕИП, с мотива че в ЕИП е продадено готово изделие, в което този компонент е вграден, една и съща сделка можела да се санкционира едновременно извън ЕИП и в рамките на ЕИП.
- 43 Според Комисията Общият съд не допуснал грешка при прилагане на правото в мотивите, с които отхвърлил доводите на жалбоподателя. Поради това първото основание не следвало да се приема по същество. Освен това последният изтъкнат в рамките това основание довод бил нов и следователно недопустим, тъй като бил изтъкнат за пръв път в производството по обжалване.

Съображения на Съда

- 44 С първото си основание жалбоподателят по същество твърди, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като в стойността на продажбите, които взел предвид за изчисляването на наложената му глоба, включил като „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“ продажбите му в ЕИП на готови изделия, извършени — след вграждането в тях на обхванатите от картела LCD — от установени извън ЕИП и притежавани изцяло от него дъщерни дружества, докато тези продажби не били свързани с нарушението. По този начин Общият съд нарушил точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите, релевантната практика на Съда и на Общия съд и границите на териториалната компетентност на Комисията.
- 45 Следва да се напомни, че съгласно член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 за всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, глобата не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната финансова година.

- 46 Както Съдът вече е постановил, Комисията трябва да прецени във всеки конкретен случай и предвид неговия контекст и целите на установения в този регламент санкционен режим необходимото въздействие върху съответното предприятие, по-специално като вземе предвид оборот, който отразява действителното икономическо положение на това предприятие в периода, през който е извършено нарушението (решения *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, C-76/06 P, EU:C:2007:326, т. 25, *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 53 и *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 49).
- 47 Съгласно постоянната практика на Съда при определянето на размера на глобата може да се вземе предвид както общият оборот на предприятието, който съставлява показател, макар и приблизителен и несъвършен, за големината на същото и за неговата икономическа мощ, така и частта от този оборот, която се формира от стоките, предмет на нарушението, и следователно може да бъде показател за мащаба на това нарушение (решения *Musique Diffusion française и др./Комисия*, 100/80—103/80, EU:C:1983:158, т. 121, *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 54 и *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 50).
- 48 Видно от практиката на Съда, независимо че член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 оставя на Комисията свобода на преценка, той все пак ограничава нейното упражняване, като въвежда обективни критерии, към които тя трябва да се придържа. По този начин, от една страна, размерът на глобата, която може да бъде наложена на дадено предприятие, има предел, който може да бъде изразен в цифри и е абсолютен, така че максималният размер на глобата, която може да бъде наложена в тежест на предприятието, може да бъде определен предварително. От друга страна, упражняването на това право на преценка е ограничено и от правилата за поведение, които Комисията сама си е наложила по-конкретно в Насоките за определяне на глобите (решения *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 55 и *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 51).
- 49 Съгласно точка 13 от споменатите насоки „[п]ри определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено [...] в даден географски район в ЕИП“. В точка 6 от същите насоки се уточнява, че „комбинацията от стойността на продажбите, с които е свързано нарушението, и продължителността на [същото] осигурява подходящ еквивалент за отразяване на икономическото значение на нарушението, както и относителната тежест на всяко предприятие в нарушението“.
- 50 Точка 13 от Насоките за определяне на глобите следователно има за цел при изчисляването на глобата, която следва да се наложи на дадено предприятие, като отправна точка да се приеме сума, отразяваща икономическото значение на нарушението и относителната тежест на предприятието в него (решения *Team Relocations и др./Комисия*, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 76, *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 57 и *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 53).
- 51 Следователно понятието за стойност на продажбите, съдържащо се в посочената точка 13, обхваща продажбите, осъществени на засегнатия от нарушението пазар в ЕИП, без да има значение дали тези продажби действително са били засегнати от това нарушение, като делът на общия оборот, формиран от продажбата на стоките, предмет на нарушението, може да отрази по най-добър начин икономическото значение на това нарушение (вж. в този смисъл решения *Team Relocations и др./Комисия*, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 75—78, *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 57—59, *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 148 и 149 и *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 53—58 и 64).

- 52 В случая в точки 73 и 90 от обжалваното решение е установено, че продажбите на жалбоподателя, които са взети предвид за целите на определяне на размера на глобата като „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“, са извършени не на пазара на засегнатото от нарушението изделие, т.е. на пазара на обхванатите от картела LCD, а на пазар на друго изделие, а именно на последващия пазар на готови изделия, в които са вградени обхванатите от картела LCD, като споменатите обхванати от картела LCD в такъв случай са предмет на вътрешна продажба извън ЕИП между жалбоподателя и негови вертикално интегрирани дъщерни дружества.
- 53 От точка 45 от обжалваното решение обаче следва, че предвид е взета не цялата стойност на продажбите на готови изделия с вградени обхванати от картела LCD, а само онази част от нея, която би могла да съответства на вградените в готовите изделия обхванати от картела LCD, когато последните са продадени от предприятието, към което спада жалбоподателят, на трети независими лица, установени в ЕИП. Тази констатация не е оспорена.
- 54 Обратно на поддържаното от жалбоподателя, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 47 от обжалваното решение е приел по-специално за допустимо такова вземане предвид на продажбите на готови изделия за изчисляването на размера на глобата от Комисията.
- 55 Макар наистина понятието „стойност на продажбите“, съдържащо се в точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите, да не може да обхване онези от извършените от разглежданото предприятие продажби, които по никакъв начин не са засегнати от твърдения картел (вж. решения Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 76, Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 57 и LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 53), би се стигнало до противоречие с преследваната с член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 цел, ако вертикално интегрирани участници в картел можеха — единствено поради факта, че извън ЕИП са вградили в готови изделия представляващите предмет на нарушението изделия — да искат при изчисляването на глобата да се изключи частта от стойността на извършените в ЕИП продажби на готови изделия, съответстваща на стойността на изделията, които са предмет на нарушението.
- 56 Всъщност, както по същество е отбелязал Общият съд в точка 71 от обжалваното решение и както също и Съдът е приел, вертикално интегрираните предприятия могат да извлекат печалба от споразумение за хоризонтално фиксиране на цените, сключено в нарушение на член 101 ДФЕС, не само при продажбите на несвързани трети лица на пазара на стоката, предмет на това нарушение, но и на последващия го пазар на преработените стоки, в състава на които влизат тези стоки, и то на две различни основания. Или тези предприятия пренасят увеличенията на цената на вложените продукти, увеличения, произтичащи от предмета на нарушението, в преработените продукти, или те не ги пренасят, което в крайна сметка им дава предимство в цената в сравнение с техните конкуренти, които закупуват същите тези влагани продукти на пазара на стоките, който е предмет на нарушението (решение Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 60).
- 57 Следователно в точки 70 и 71 от обжалваното решение Общият съд основателно е приел, че когато вертикално интегрирано предприятие вгради изделията, предмет на нарушението, в готови изделия в свои производствени единици, намиращи се извън ЕИП, продажбата от това предприятие на тези готови изделия в ЕИП на трети независими лица може да засегне конкуренцията на пазара на същите изделия и следователно за такова нарушение може да се приеме, че има отражение в ЕИП, дори и ако въпросният пазар на готови изделия е отделен от засегнатия от нарушението пазар.

- 58 В това отношение в точки 48 и 49 от обжалваното решение Общият съд освен това констатира, че видно от доказателствата, които са посочени по-специално в съображение 394 от спорното решение и които не са били оспорени пред него, вътрешните за предприятията, участници в картела, продажби на обхванатите от картела LCD са били осъществявани по цени, повлияни от последния, и от друга страна, че както по-конкретно следва от съображения 92 и 93 от обжалваното решение, участниците в картела са знаели, че цените на обхванатите от картела LCD засягат цените на готовите изделия, в които те са включени.
- 59 Следва да се напомни, че съгласно постоянната практика на Съда само Общият съд е компетентен да установява и преценява фактите и по принцип да проверява доказателствата, които е приел в подкрепа на тези факти. Всъщност, щом като тези доказателства са били редовно събрани и са били спазени общите принципи на правото, както и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на доказателствата, които са му били представени. Следователно освен в случай на изопачаване на посочените доказателства тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от страна на Съда (решение E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 64 и цитираната съдебна практика).
- 60 Макар в подкрепа на първото си основание да твърди, че приетите в точки 48 и 49 от обжалваното решение доказателства се отнасят не само за вертикално интегрираните предприятия, за които Комисията използва понятието „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“, а и за други участници в картела, и дори за всички тях, жалбоподателят все пак не упреква Общия съд в изопачаване на доказателствата.
- 61 При тези условия в точки 46, 70 и 84 от обжалваното решение Общият съд основателно констатира, че независимо че не са били извършени на пазара на засегнатото от нарушението изделие, продажбите на готови изделия все пак са засегнали конкуренцията в ЕИП в нарушение на член 101 ДФЕС и в ущърб на потребителите. Общият съд следователно не е допуснал каквато и да било грешка при прилагане на правото, като в точки 47 и 87 от това решение по-конкретно е приел, че посочените продажби на готови изделия са свързани с нарушение в ЕИП по смисъла на точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите.
- 62 Следва освен това да се отбележи, че изключването на посочените продажби би довело до изкуствено свеждане до минимум на икономическото значение на нарушението, извършено от дадено предприятие, тъй като самият факт на изключване на взимането предвид на такива действително засегнати от картела продажби в ЕИП в крайна сметка би довел до налагане на глоба, която не отразява реалния обхват на съответния картел на тази територия (вж. по аналогия решения Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 77, Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 58 и LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 54).
- 63 В частност, както Общият съд констатира в точки 46, 47, 71 и 74 от обжалваното решение, невзимането предвид на стойността на тези продажби би означавало по необходимост да се даде неоснователно предимство на вертикално интегрираните предприятия, които също като жалбоподателя вграждат значителна част от изделията, предмет на нарушението, в установени извън ЕИП производствени единици, и да им се позволи да избегнат налагането на пропорционална на значимостта им на пазара на тези изделия и на вредата на поведението им за конкуренцията в ЕИП санкция.
- 64 В това отношение не може да се твърди, че Общият съд неправилно разграничава извършените от участниците в картела продажби в зависимост от това дали те образуват единно предприятие с дружествата, които вграждат засегнатите от нарушението изделия в готовите изделия.

- 65 Всъщност съгласно постоянната практика на Съда понятието за предприятие в контекста на правото в областта на конкуренцията трябва да бъде схващано като обозначаващо една стопанска единица, макар от правна гледна точка тази стопанска единица да е съставена от няколко физически или юридически лица (вж. по-специално решения *Hydrotherm Gerätebau*, 170/83, EU:C:1984:271, т. 11 и *Arkema/Комисия*, C-520/09 P, EU:C:2011:619, т. 37).
- 66 Следователно, както Общият съд основателно констатира в точка 90 от обжалваното решение, положението на участници в картела, които като жалбоподателя образуват единно предприятие по смисъла на член 101 ДФЕС с производствените единици, вграждащи засегнатите от картела изделия в готови изделия, е обективно различно от положението на участници в картела, които като жалбоподателите по делото, по което е постановено решение *LG Display и LG Display Taiwan* (C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 46 и 47), са отделни предприятия по смисъла на посочената разпоредба от извършващото вграждането предприятие. Всъщност продажбите на съответните изделия в първия случай имат вътрешен характер, докато във втория случай се извършват на трети независими предприятия. Ето защо посочената обективна разлика в положението обосновава разликата в третирането на тези продажби. В жалбата си обаче жалбоподателят по никакъв начин не оспорва съображенията на Общия съд, изложени по-специално в точки 70 и 90 от обжалваното решение, относно това дали участващите в картела предприятия образуват или не единно предприятие.
- 67 Действително, както твърди жалбоподателят, в отнасящото се до вътрешен за ЕИП контекст решение *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 59) Съдът приема, че при определяне на стойността на продажбите, които следва да се вземат предвид за изчисляване на размера на глобите за нарушение на член 101 ДФЕС, не следва да се прави разлика в зависимост от това дали те са реализирани с несвързани трети лица или със структури, които са част от същото предприятие.
- 68 Обратно обаче на това, което жалбоподателят поддържа на заседанието пред Съда, от посоченото решение не следва, че вътрешните продажби би трябвало да се третират по същия начин като продажбите на трети независими лица, в смисъл че след като от последните продажби предвид се вземат единствено тези, които са извършени в ЕИП, по същия начин за целите на изчисляването на глобата от вътрешните продажби би трябвало да се отчитат единствено извършените в ЕИП.
- 69 В този смисъл в точки 73 и 74 от обжалваното решение Общият съд по същество приема, че съгласно решение *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) стойността на продажбите, която следва да се вземе предвид за целите на изчисляването на глоба на вертикално интегрирано предприятие, по принцип трябва да включва всички свързани със засегнатото от нарушението изделие продажби в ЕИП, в това число и извършените в рамките на предприятието вътрешни продажби.
- 70 Няма пречки обаче в случаи като разглеждания, при които вътрешните продажби на засегнатото от нарушение изделие са извършени в рамките на вертикално интегрирано предприятие извън ЕИП, при определяне на размера на глобата, която следва да се наложи на представляващ част от това предприятие участник в картела, да се вземат предвид продажбите на същото на готови изделия на трети независими лица в ЕИП. Напротив, както бе напомнено в точка 56 от настоящото решение, от точка 60 от решение *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) по-точно следва, че тъй като логично са засегнати от нарушението, посочените продажби по принцип трябва да се вземат предвид.
- 71 Изтъкнатите в това отношение доводи на жалбоподателя относно териториалната компетентност на Комисията са напълно неотнормирани.

- 72 Действително, както Общият съд напомня в точка 58 от обжалваното решение, от практиката на Съда следва, че когато установени извън ЕИП предприятия, произвеждащи изделия, които се продават на трети лица в ЕИП, се споразумяват за цените, предлагани на техните установени в ЕИП клиенти, и когато осъществяват това споразумение чрез продажби на действително съгласувани цени, те участват в съгласувана практика, имаща за цел и последица ограничаването на конкуренцията на вътрешния пазар по смисъла на член 101 ДФЕС, която практика Комисията разполага с териториална компетентност да преследва (вж. в този смисъл решение *Ahlström Osakeyhtiö и др./Комисия, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 и C-125/85—C-129/85, EU:C:1993:120, т. 13 и 14*).
- 73 В случая обаче е установено, че Комисията разполага с компетентност да приложи член 101 ДФЕС по отношение на разглеждания картел, тъй като, видно от точки 42 и 66 от обжалваното решение, участниците в него, сред които е и жалбоподателят, са осъществили този картел от световен мащаб в ЕИП, извършвайки на негова територия продажби на засегнатото от нарушението изделие на трети независими лица.
- 74 Разглежданото тук основание на жалбата обаче се отнася до друг въпрос, а именно до изчисляването на размера на глобата, която следва да се наложи на жалбоподателя за посоченото нарушение на член 101 ДФЕС. В това отношение съгласно съдебната практика, напомнена в точки 46—51 от настоящото решение, е важно да се определи стойността на продажбите, които следва да се вземат предвид, за да може размерът на глобата да отразява икономическото значение на нарушението и относителната тежест на жалбоподателя в него. Видно обаче от точки 52—70 от настоящото решение, Общият съд основателно е приел, че след като вътрешните продажби на засегнатото от нарушението изделие са извършени от жалбоподателя извън ЕИП, за тази цел Комисията е можела да вземе предвид извършените от същия продажби на готови изделия на трети независими лица в ЕИП.
- 75 В това отношение и във връзка с твърдението на жалбоподателя, че взимането предвид на споменатите продажби за изчисляване на глоба за нарушение на член 101 ДФЕС може да доведе до налагане за същото антиконкурентно поведение на санкции и от органи по конкуренция на трета държава, следва да се отбележи, че обратно на поддържаното от Комисията, посоченото твърдение е допустимо на етапа на настоящото производство по обжалване с оглед на член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, тъй като по никакъв начин не изменя предмета на спора. Достатъчно е все пак да се напомни, както вече е приел Съдът, че нито принципът *non bis in idem*, нито който и да било друг правен принцип може да задължи Комисията да вземе предвид преследвания и санкции по отношение на дадено предприятие в трета държава (вж. решения *Showa Denko/Комисия, C-289/04 P, EU:C:2006:431, т. 52—58, SGL Carbon/Комисия, C-308/04 P, EU:C:2006:433, т. 28—34 и SGL Carbon/Комисия, C-328/05 P, EU:C:2007:277, т. 24—35*).
- 76 Що се отнася до довода, който жалбоподателят извежда от точка 33 от решение *Istituto Chemioterapico Italiano и Commercial Solvents/Комисия (6/73 и 7/73, EU:C:1974:18)*, достатъчно е да се констатира, че посоченото решение няма каквото и да било значение за разглежданото тук основание, тъй като се отнася, както правилно отбелязва Общият съд в точка 87 от обжалваното решение, не до определянето на размера на глобите, налагани за нарушение на предвидените в Договора за функционирането на ЕС правила за конкуренция, а до условията за прилагане на забраната за злоупотреба с господстващо положение, установена в член 102 ДФЕС, и в частност до условието, свързано със засягане на търговията между държавите членки.
- 77 Предвид изложените съображения първото основание следва да се отхвърли по същество.

По второто основание относно принципа на недопускане на дискриминация

Доводи на страните

- 78 На първо място, жалбоподателят твърди, че разграничението, което прави Общият съд, между вертикално интегрираните предприятия според това дали те образуват или не единно предприятие със свързани образувания, не било основано на каквато и да било релевантна разлика. В този смисъл в решение LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (T-128/11, EU:T:2014:88), за да отхвърли довода, че продажбите на LCD на дружества майки на жалбоподателите по делото би следвало да се изключат, Общият съд не се позовал на обстоятелството, че въпросните продажби се осъществявали в единно предприятие. Напротив, в точка 89 от това решение Общият съд приел, че въпросните продажби в действителност са продажби на свързани образувания и поради това били включени в констатираното нарушение единствено поради мотива, че продажбите в рамките на групите са обхванати от картела. От тази гледна точка обаче нямало каквато и да било разлика между доставките в рамките на групите, извършени от жалбоподателите по делото, по което е постановено решение LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (T-128/11, EU:T:2014:88), и тези, извършени от жалбоподателя и разглеждани по настоящото дело.
- 79 Освен това посоченото разграничение според жалбоподателя не било обективно и последователно. В точка 140 от решение LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (T-128/11, EU:T:2014:88) Общият съд уточнил, че „дружествата, които са дъщерни на 100 %, се отнасят към същото предприятие както участниците в картела, докато за дружествата с акционерно участие в дружества от картела не е прието, че са дружества майки, тъй като не е доказано да са били изпълнени изискуемите от съдебната практика условия за това“. Трудно можело обаче да се разбере каква била логиката в установеното разграничение между вертикално интегрирани дружества според това дали релевантните продажби са извършени със свързани дъщерни дружества или със свързани дружества майки.
- 80 На второ място, жалбоподателят счита, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 93 и 94 от обжалваното решение се основал на принципа на законност, за да отхвърли изведените от принципа на равно третиране доводи. Всъщност от решение Alliance One International и Standard Commercial Tobacco/Комисия и Комисия/Alliance One International и др. (C-628/10 P и C-14/11 P, EU:C:2012:479) следвало, че само когато дадена страна поиска да се ползва от незаконосъобразен метод за изчисляване на глобата, може да бъде изтъкнат принципът на законност, за да ѝ бъде отказана тази възможност. В случая обаче жалбоподателят бил лишен от възможността да се ползва от напълно законосъобразен метод за изчисляване на глобата. Методът, приложен за доставките от LGD и AUO на LCD в рамките на групите, всъщност бил методът, потвърден от Общия съд и Съда в решения Europa Carton/Комисия (T-304/94, EU:T:1998:89) и KNP BT/Комисия (C-248/98 P, EU:C:2000:625). Освен това Общия съд бил потвърдил законността на този метод в решение LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (T-128/11, EU:T:2014:88) и следователно в обжалваното решение сам си противоречал.
- 81 Комисията счита, че това основание следва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

- 82 Второто основание, което по същество се отнася до разграничението на Общия съд между участниците в картела в зависимост от това дали те образуват или не единно предприятие с дружествата, които вграждат засегнатите от нарушението изделия в готови изделия, трябва да се отхвърли по същество поради същите съображения като изложените по отношение на първото основание в точки 64—66 от настоящото решение.

- 83 Във всички случаи, доколкото се отнася до точки 93 и 94 от обжалваното решение, разглежданото тук основание трябва да се отхвърли като безпредметно, тъй като се отнася до мотиви на решението, които са изложени само за изчерпателност (вж. по-специално решение Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 148 и цитираната съдебна практика).
- 84 Всъщност в точка 92 от обжалваното решение Общият съд приема, без това да се оспорва в рамките на настоящото производство по обжалване, че дори да се предположи, че неправилно Комисията не е възприела LGD и LGE като образуващи единно предприятие с дружествата, с които са свързани, това обстоятелство по никакъв начин не би могло да бъде от полза за жалбоподателя, тъй като твърдените грешки, дори и да бъдат установени, не доказват, че понятието „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“ само по себе си е погрешно, след като определението на това понятие е независимо от случаите, когато то се прилага или не. Следователно Общият съд е отхвърлил доводите на жалбоподателя по този въпрос като недопустими поради липса на правен интерес, тъй като отнасящите се до обосноваването им съображения в точки 93 и 94 от обжалваното решение са били представени само при условията на евентуалност, както впрочем е видно от предхождащия тези точки израз „при всички случаи“.
- 85 С оглед на изложеното второто основание трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти по същество.
- 86 От всички изложени съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

- 87 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 88 След като Комисията е направила искане за осъждане на InnoLux и последното е загубило делото, то трябва да бъде осъдено да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда InnoLux Corp. да заплати съдебните разноски.**

Подписи